

En el meu teixit sóc Penélope

Record

per ajeure'm en aquell llit que tan luctuós és per a mi

ja les meves mans ploren rere les nafres

i les llàgrimes corren pels solcs

que em deixen les agulles

quilòmetres de fils han passat

alguns pel meu teixit

altres per sargir les ferides

Quan dono l'última puntada

la sageta de qui espero esquinça la tela.